

РЕШЕНИЕ

№ 184

гр. София, 26.09. 2011г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България,
трето гражданско отделение, в съдебно заседание на пети
май , две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТАНЯ МИТОВА

ЧЛЕНОВЕ: АНИ САРАЛИЕВА

ЕМИЛ ТОМОВ

при участието на секретаря Р.Иванова
изслуша докладваното от съдията Емил Томов гр. дело №
1124/2010 година.

Производството е по реда на чл.290 от ГПК.

Образувано е на касационна жалба на

, Частен съдебен изпълнител под № , гр.
Варна , срещу решение №50 от 05.05.2010г по гр.дело №
83/2010г. на Варненски апелативен съд ,с което след частична
отмяна на решение от 14.12.2009г по гр.д. №951/2009г на
Варненски окръжен съд ,в обжалвания размер е уважен иск
по чл. 441 от ГПК във вр.чл.45 от ЗЗД . Ангажирана е
отговорността на съдебния изпълнител да заплати
обезщетение за вреди общо в размер на 30205,16лв, същите
причинени на дължник по съдебно изпълнение от
процесуално незаконосъобразни действия и бездействия,
довели до натрупване на лихви върху задължението.

Касационната жалба съдържа искане за отмяна на
решението като постановено в нарушение на материалния
закон и необоснованост . Оспорва се извода на Варненски
апелативен съд, че за срока на обжалване на разпределението
съдия- изпълнителят е в противоправно бездействие по
отношение на извършването му , щом обжалваното

разпределение е било отменено от съда . Отговорност за вреди е ангажирана, като отмяната на процесуално действие на ЧСИ след обжалване неправилно е довела въззвивния съд до извод за установена противоправност . Неправилно е прието ,че закъснителните лихви по парично задължение ,натрупали се за периода на обжалване, са вреда , причинена от съдия-изпълнителя. Освен това като база на обезщетението е олихвена сума , която няма общо с размера на задълженията. Съображения са развити в жалбата .

Ответникът по касационната жалба

Заспорва същата в отговор . Като следствие от незаконосъобразния разпределителен протокол , въпреки че е налице редовно проведена публична продан с обявен купувач, последният не е въведен във владение ,задължението на дължника към кредиторите остава непогасено предвид липса на законосъобразно разпределение.Противоправността е установена, предвид резултата от обжалването,но и правилно е преценена като съставомерно бездействие до момента на изготвяне на законосъобразно разпределение . Изпълнителното дело не е прекратено , което води до увеличаване на задълженията чрез натрупване на лихви . Законосъобразно е ангажирана отговорност за тази вреда, лихвите по принцип представляват обезщетение за вреди Причинна връзка е налице , тъй като при законосъобразно разпределение и погасен дълг лихви не биха се трупали и пасивът на дължника не би се увеличил . Съображения са развити в писмена защита от адв.

С определение №83 от 27.01.2011г на ВКС , III г.о жалбата е допусната до разглеждане на основание критерий по чл. 280 ал.1 т.3 от ГПК, по въпроса дали при иск на основание чл. 74 ал.1 от ЗЧСИ предшестващата отмяната по съдебен ред на обжалваното действие на съдия - изпълнителя формира сила на пресъдено нещо или правоустановително действие относно „процесуалната незаконосъобразност” на същото по смисъла на чл. чл. 441 от ГПК , с оглед предпоставките на имуществената отговорност на частния

Ред

съдебен изпълнител за вреди , или по иска за обезщетение решаващо стои необходимост от самостоятелна преценка на всички материални предпоставки на деликтната отговорност .

Отговор на този въпрос междувременно бе даден в решение №640 от 04.10.2010г по гр.д. № 920/2009т на IV г.о и в реш. №139 от 31.05. 2011г по гр.д. №1445/2009г на IV г.о на ВКС . При съображенията , които настоящият състав споделя , следва да се обобщи ,че съдът по делкния иск преценява процесуалната законосъобразност на действията и бездействията на съдебния изпълнител ,без да е обвързан с това дали същите са обжалвани и какво е решението на съда по жалбата . С решението по жалба срещу действия на частен съдебен изпълнител се формира сила на пресъдено нещо по отношение съществуването на потестативното право да се постанови отмяната им , но не и по отношение процесуалната им законосъобразност , което е преюдициален въпрос за този процес . Относно обстоятелства от значение за отговорността по чл. 74 ал.1 от ЗЧСИ сила на пресъдено нещо не се формира , правоустановителното действие на решението не се изразява в установена противоправност на обжалваното съдебно - изпълнително действие , ако то бъде отменено . Сила на пресъдено нещо по процесуалната законосъобразност на действията и бездействията на съдебния изпълнител би могла да възникне, ако съществуваше иск за установяване на нарушението. Противоправността , като елемент от фактическия състав на търсената от съдебния изпълнител отговорност за вреди , не е резултатна от решението по жабата , чийто последици са конститутивни , освен това следва да се има предвид , че проявата на тези конститутивни последици спрямо по-нататъшното развитие на изпълнителния процес изключват противоправността . Когато отмененото действие е разпределение и то следва да се извърши отново от частния съдия - изпълнител , не възниква основание за отговорност поради противоправно бездействие за периода от постановяване на отмененото разпределение до постановяването на ново , влязло в сила

разпределение , ако второто е постановено своевременно след връщане на делото на частния съдебен изпълнител .

Разгледана по същество , касационната жалба е основателна .

В настоящия случай ,след редовно проведена публична продан и обявен купувач по изпълнителното дело, към което са присъединени взискатели , с решение № 295 от 25.03.2008г на Варненски окръжен съд ,постановено по реда на чл. 357 ал.2 от ГПК (отм) и влязло в сила на 16.09.2008г ,по жалба на дължника взискателя „ „, ЕООД е било отменено разпределението по протокол от 12.04.2007г на ЧСИ

Разпределението е отменено поради неизпълнено задължение съдия-изпълнителя да събере сведения за вземанията на държавата за данъци относно недвижимия имот, към който е насочено принудителното изпълнение , пропуск да се включат лихви, неправилно и в нарушение на реда за удовлетворяване включване на разносите по изпълнителния лист като такива по чл. 136 ал.1 т.1 от ЗЗД, неправилно включване на такси по съдебното изпълнение,които не са внесени от взискателя и намаляване на разносите на последния за адвокат, без да се изложат мотиви. Указано е ново разпределение ,изгответо от ЧСИ на 11.12.2008г . Жалбата срещу това разпределение е оставена без уважение с решение от 05.06.2009г на ВОС, а с предявения понастоящем от дължника по изпълнението

иск , се претендира обезщетение за вреди като следствие от незаконосъобразното, отменено по съдъбен ред разпределение. По част от претенциите вредите са обосновани с лихвоносния характер на останалите непогасени вземания на двама от кредиторите и са в размера на законните , съответно договорни лихви по дълга .

В обжалваното решение Варненски апелативен съд е приел за основателни исковите претенции в тази част поради неправилното свое разбиране, че отмяната на разпределението от 05.04.2007г като незаконосъобразно действие по реда на обжалването покрива изискването на

Дел

предпоставката противоправност по настоящия иск , по отношение на който освен приложимите общи правила на деликтната отговорност , от съдържанието на чл.441 от ГПК е изведено специално материалноправно основание. Решаващият извод на въззивния съд е неправилен по съображенията , вече изложени в отговор на поставения правен въпрос , а от съдържанието на чл. 441 от ГПК не следва да бъде извеждан специален състав, що се отнася до обема и предпоставките за пълната имуществена отговорност на частните съдебни изпълнители , уредена в чл. 74 ал.1 от ЗЧСИ .

По отношение на останалите материални предпоставки за отговорност при деликт във въззивното решение е изтъкнато , че закъснителните лихви по едно парично задължение настъпват без други условия и поради това съставляват вреда за дължника. Прието е наличие на причинна връзка, тъй като при законосъобразно разпределение по протокола от 12.04.2007г на ЧСИ

лихви не биха се натрупали по непогасеното вземане на взискателя – купувач и на банката, ипотекарен кредитор .По отношение на тези взискатели принудителното изпълнение е могло да приключи.

Тези изводи на въззивния съд са необосновани .Лихвата не е вреда , а обезщетение за забава . Причината ищецът да дължи това обезщетение поначало не е пряко свързана с актовете и действията на съдебния изпълнител , а в конкретния случай не е свързана с нито едно от процесуалните действия или пропуските , дали основание разпределението по протокола от 12.04.2007г на ЧСИ

да бъде отменено от съда и да се укаже повторното му извършване. Конститутивните последици от съдебния акт като резултат от обжалване, т.е необходимостта конкретното изпълнително действие да бъде извършено отново , не могат да се третират като пораждащи имуществени вреди за дължника по принудителното изпълнение единствено

Съдебен контрол

предвид обстоятелството , че за периода на съдебен контрол текат лихви по дълга.

Предвид гореизложеното ,основателни са оплакванията на касатора за незаконосъобразност и необоснованост на постановеното решение в осъдителната му част . Въззвивното решение следва да бъде отменено по отношение на ангажираната в случая деликтна отговорност на частен съдебен изпълнител и следва да бъде постановено отхвърляне на иска с право основание 74 ал.1 от ЗЧСИ вр. чл. 45 от ЗЗД , в частта за сумата 28 143, 07 лева и сумата 2062,09 лева включително . Първата сума е посочена като натрупал се пасив за периода от 01.04.2007г ,на която дата е постановено отмененото разпределение, до края на месеца , предхождащ предявяването на исковата молба (01.05.2009г) и е в размер на законна лихва върху сумата 91 284 лева , която един от кредиторите и купувач (сина на ищеца) е предложил за имота на публичната продан .Имотът е вече възложен на последния с влязло в сила постановление от 11.12.2009г. Втората сума се претендира като вредносна последица от липсата на законосъобразно , влязло в сила разпределение към 01.04.2007г поради това ,че ипотекарният кредитор „АД начислявал лихви и разноски по кредит , който дължникът е спрял да обслужва.

Исковете са неоснователни . Предвид така претендирания вреда следва да се изтъкне липсата на установено противоправно действие или бездействие , с което ответницата ,в качеството си на частен съдия - изпълнител , да е причинила посоченото от ищеца нарастване на задълженията му с лихви и разноски . Причинно - следствена е връзката при действията или бездействията , която пораждат конкретната вреда .Единствено факторна, но не и причинно-следствена е обусловеността при отменени должностни действия на съдия - изпълнителя, за който съдът е постановил да бъдат повторно извършени и в резултат на които, при наличие на допълнителни обстоятелства, би се преустановило

(QW)

нарастването на имуществения пасив на дължника изцяло или частично , окончателно или за определен период от процеса по принудително събиране на вземания. В своята практика Върховен касационен съд е указвал прекия характер на вредата да се опознава чрез вредоносния резултат като типична , нормално настъпваща и необходима последица, адекватно следствие от увреждащото действие.Няма основания в настоящия случай дължникът да прехвърли на съдебния изпълнител отговорността , че след възлагането на имота на купувача от публичната продан и до влизане в сила на разпределението , задълженията му се явяват непогасени със законните или договорните последици от този факт .

При този изход на делото в полза на касатора ,Частен съдебен изпълнител под № ... гр. Варна ,следва да бъдат заплатени установените по делото разноски ,от които доказани са тези, извършени пред настоящата инстанция , в размер на 2174 лева . Ответникът по касационната жалба ги дължи .

Водим от горното, Върховният касационен съд, Шг.о.

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯВА решение №50 от 05.05.2010г по
гр.дело № 83/2010г. на Варненски апелативен съд в частта,
с която след отмяна на решение от 14.12.2009г по гр.д.
№951/2009г на Варненски окръжен съд в една част е
уважен иск по чл. 441 от ГПК във вр.чл.45 от ЗЗД и
, Частен съдебен изпълнител
под № ... гр. Варна е осъдена да заплати на

от град Шумен обезщетение за виновно
причинени вреди от процесуално незаконосъобразно
принудително изпълнение общо в размер на сумата
30205,16 лева , представляващи законна лихва в размер на
28143,07 лева върху сумата 91284 лв. за периода от
01.04.2007г до 01.05.2009г и сума в размер на 2062,09 лева,
представляваща лихви и разноски към ,

Биохим „АД ,както и в частта за разносите и вместо това
ПОСТАНОВЯВА

ОТХВЪРЛЯ исковете , предявени от
от град Шумен,ЕГН срещу
Частен съдебен изпълнител под
№ гр. Варна с адрес ул. гр. Варна
за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени
вреди , представляващи законна лихва в размер на 28 143,07
лева върху сумата от 91284 лева за периода от 01.04.2007г,
01.05.2009г и сума в размер на 2062,09 лева,
представляваща лихви и разноски към „
„АД по договор за кредит.

В останалата част решение №50 от 05.05.2010г
по гр.дело № 83/2010г. на Варненски апелативен съд е
влязло в сила .

ОСЪЖДА , ЕГН
, от град Шумен , ул. „ ” З ап.№ , да
заплати на , Частен съдебен
изпълнител под № гр. Варна с адрес ул.
№ гр. Варна сумата 2174 лева лева разноски по дёлото
за всички инстанции .

Решението е окончателно

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: